

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/55/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513010144
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3513010144.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci proti obžalovanému T. Y., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom M. L. nad F., S. uzol XXXX/XX, pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods.1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 08.03.2016, sp. zn. 1T/62/2013-166, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. februára 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného T. Y.

z a m i e t a,

pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 08.03.2016, sp. zn.: 1T/62/2013-166 bol obžalovaný T. Y. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods.1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako svedok v trestnom konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve PZ v Novom Meste nad Váhom, Odbor kriminálnej polície, Oddelenie všeobecnej kriminality, pod spisovou značkou ČVS: ORP-357/OVK-NM-2012 (po prevzatí konania vedeného na Obvodnom oddelení PZ v Novom Meste nad Váhom pod spisovou značkou ČVS: ORP-932/NM-NM- 2011), v zápisnici o výsluchu svedka dňa 19.09.2012 v čase od 12.15 hod. do 12.50 hod. realizovanej v štádiu po vznesení obvinenia L. W., nar. XX.XX.XXXX, v budove Okresného riaditeľstva PZ v Novom Meste nad Váhom, v kancelárii č. 108 na 4. poschodí na Hviezdoslavovej ulici v Novom Meste nad Váhom, po poučení v zmysle § 131 ods. 1 Trestného poriadku o význame svedeckej výpovede a o tom, že je povinný vypovedať úplnú pravdu a nič nezamĺčať a taktiež, že je trestné v zmysle § 345 Trestného zákona, ak iného lživu obviní z trestného činu v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie, uviedol, že poučeniu v plnej miere porozumel a napriek tomu v snahe pomôcť a zbaviť viny svojho švagra L. W. a zvaliť vinu na D. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bydliskom N., L. XX, za skutok zo dňa 20.08.2011 právne kvalifikovaný ako prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, vypovedal: „Skutku sa teda nedopustil L. W., ale sa ho dopustil D. Y., asi 23 ročný Róm z obce Čachtice, a je to manžel mojej netere I. Y.. Skutok sa stal po tom, ako L. W. odstrčil T. L. od L. družky V. Y., ktorú T. L. chytil za zadok počas tancovania. L. W. T. L. chytil za tričko pod krk a odstrčil ho bokom k lavici. Tam T. L. spadol a snažil sa postaviť. L. v tom chytila moja manželka F. Y. a spolu sme odchádzali smerom z miesta, kde sme tancovali k autu a išli sme preč. Spolu pred nami odchádzal aj L. W. s družkou V. Y.. Ja som sa cez rameno manželky ako sme odchádzali pozrel dozadu a videl som ako D. Y. podišiel k T. L. a tento keď sa snažil postaviť, tak ho kopol nohou do oblasti hlavy niekde do tváre. Ja ako som to zbadal, nič som nehovoril, iba som pokračoval v smere odchodu k autu. Toto zaiste videla aj manželka D. Y. I. Y., ktorá bola pri svojom manželovi. Ja teda som videl jeden kopanec a viac úderov, resp. kopov som nevidel, iba tento jeden. T. L. sa zosunul na zem a ostal tam ležať. Nepočítal som s tým, že to bolo z dôsledku

kopu a že má zlomenú sánku, ale že je opitý a nechce sa mu vstať. Bolo však vidieť, že D. Y. silno kopol do hlavy T. L. a keď som si to postupom času dával do súvisu, tak mohol mu naozaj týmto kopom zlomiť sánku," a pokračoval: „Rozhodol som sa vypovedať k skutku tak ako sa naozaj stal a teda že zlomeninu sánky T. L. spôsobil D. Y. kopom do hlavy - teda tváre T. L. na rómskej zábave dňa 20.08.2011 asi o 23.45 hod. pred reštauráciou Koliba na Zelenej vode.“, a tak v rozpore so skutočnosťou vypovedal nepravdu, že skutok spáchal D. Y., pričom v konaní ČVS: ORP-357/OVK-NM-2012 bolo vyšetrovanie skončené dňa 19.11.2012 a na L. W. bola dňa 21.11.2012 podaná obžaloba pre uvedené prečiny pod spisovou značkou Pv 969/11-34.

Za to mu bol podľa § 345 ods.1, § 36 písm. l), n), § 37 písm. m), § 38 ods.2, ods.3, ods.8 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol odvolaním čo do výroku o treste obžalovaný. Odvolanie bližšie neodôvodnil.

Verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného i jeho obhajcu, ktorí upovedomenie o termíne verejného zasadnutia riadne prevzali a o takýto postup výslovne požiadali.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že odvolanie navrhuje ako nedôvodné zamietnuť. Rozsudok súdu prvého stupňa považuje za správny a zákonný.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods.9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Keďže odvolanie bolo podané výlučne vo vzťahu k výroku o treste, pričom výrok o vine je právoplatný, k skutkovým zisteniam sa krajský súd nepovažuje za nutné vyjadriť.

Vo vzťahu k výroku o treste v napadnutom rozsudku potom krajský súd konštatuje, že pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Správne zistil pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností.

Je možné súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že nebolo možné uložiť trest súhrnný k odsúdeniu Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 2T/171/2011 z 18.05.2012, pretože aktuálne išlo o recidívu.

Obžalovaný bol v minulosti viackrát súdne trestaný najmä pre majetkovú trestnú činnosť a to i trestami nepodmienečnými, pričom obžalovaný sa zrejme z ukladaných trestov nepoučil a naďalej sa dopúšťal protispoločenskej činnosti. Prípadné ukladanie podmienečného trestu či trestu alternatívneho by bolo

v rozpore s požiadavkami na ukladanie trestov stanovenými v § 34 Tr. zákona, ako i s požiadavkami generálnej i individuálnej prevencie.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa potom uloženie trestu na samej spodnej hranici trestnej sadzby nejaví ako neprímerane prísne. Správne bol zistený a aplikovaný i pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností.

Správny je i výrok o zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných 10 rokoch bol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Možno preto zopakovať, že s prihliadnutím na okolnosti prípadu, spôsobený následok, osobu obžalovaného, možnosti nápravy a skutočnosť že odvolanie bolo podané výlučne v prospech obžalovaného, dospel odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa na samej dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 1 rok ako trest nepodmienečný je zákonný, nie je neprímeraný a takto uloženým trestom bude splnený jeho účel. Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na argumentáciu súdu prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, s ktorou sa stotožnil.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.